ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2010

Vyhlásené: 09.06.2010 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

258

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 20. februára 2009 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Veľkou líbyjskou arabskou ľudovou socialistickou džamáhírijou o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas uznesením č. 1529 z 24. júna 2009 a rozhodla o tom, že je to medzinárodná zmluva podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 31. júla 2009. Zmluva nadobudne platnosť 21. júna 2010 v súlade s článkom 27.

K oznámeniu č. 258
2010 Z. z.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Veľkou líbyjskou arabskou ľudovou socialistickou džamáhírijou o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Slovenská republika a Veľká líbyjská arabská ľudová socialistická džamáhírija,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, alebo daní z celkovej čiastky miezd alebo platov vyplácaných podnikmi.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä

a) v Slovenskej republike

1. daň z príjmov fyzických osôb,

2. daň z príjmov právnických osôb
(ďalej len „daň platná v Slovenskej republike“),

b) vo Veľkej líbyjskej arabskej ľudovej socialistickej džamáhíriji

1. daň z príjmov podľa zákona č. 11 z roku 2004,

2. dodatočná islamská daň z príjmu pre líbyjskú spoločnosť (podľa zákona č. 44 z roku 1970)
(ďalej len „líbyjská daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a právomoc v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

b) pojem „Veľká líbyjská arabská ľudová socialistická džamáhírija“ označuje územie Veľkej líbyjskej arabskej ľudovej socialistickej džamáhírije vrátane vzdušného priestoru, teritoriálnych vôd a iných oblastí mimo teritoriálnych vôd, nad ktorými podľa medzinárodného práva má Veľká líbyjská arabská ľudová socialistická džamáhírija suverénne práva, na účely prieskumu a využívania prírodných zdrojov morského dna a jeho podložia, ako aj teritoriálnych vôd nad nimi,

c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Veľkú líbyjskú arabskú ľudovú socialistickú džamáhíriju,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenia osôb,

e) pojem „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo osobu, s ktorou sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou,

f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia sa nachádza v jednom zo zmluvných štátov, okrem prípadov, ak takáto loď alebo lietadlo je prevádzkovaná len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) pojem „štátny príslušník“ označuje

1. fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo toho zmluvného štátu,
2. právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa vnútroštátnych právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte,

i) pojem „príslušný orgán“ označuje

1. v Slovenskej republike ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,
2. vo Veľkej líbyjskej arabskej ľudovej socialistickej džamáhíriji Sekretariát všeľudového výboru pre financie [the Secretariat of the General People's Committee for Finance], Daňovú sekciu [the Tax Department] alebo ich splnomocnených zástupcov.

(2) Pri uplatňovaní zmluvy niektorým zmluvným štátom každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má vždy taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom význam podľa príslušných daňových predpisov toho zmluvného štátu má prednosť pred významom, aký má ten pojem podľa iných právnych predpisov toho zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu podlieha v tom zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, sídla, miesta založenia, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria, a taktiež samotný zmluvný štát a každý jeho územný správny útvar alebo orgán miestnej štátnej správy. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tom zmluvnom štáte len preto, že jej plynú príjmy zo zdrojov v tom zmluvnom štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej status takto:

a) osoba sa považuje za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalé bydlisko; ak má trvalé bydlisko v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má bližšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá trvalé bydlisko v žiadnom zmluvnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia tento problém vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba – iná než fyzická osoba – rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa tiež

a) stavenisko alebo stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako tri mesiace,

b) poskytovanie služieb vrátane konzultačných služieb podnikom prostredníctvom jeho zamestnancov alebo iného personálu najatého na taký účel, ale len ak činnosti takéhoto charakteru trvajú (pre ten istý alebo súvisiaci projekt) v jednom zmluvnom štáte počas obdobia alebo viacerých období dohromady prevyšujúcich tri mesiace, v rámci trvania dvanástich mesiacov.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,

b) zásoby tovaru patriaceho podniku, ktoré sa udržiavajú iba na účely uskladnenia alebo vystavenia,

c) zásoby tovaru patriaceho podniku, ktoré sa udržiavajú iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 7 – koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, tak ten podnik má stálu prevádzkareň v skôr uvedenom zmluvnom štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré tá osoba vykonáva pre podnik, ak táto osoba

a) má a zvyčajne uplatňuje právomoc v tom zmluvnom štáte uzavierať zmluvy v mene toho podniku, ak činnosti tej osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, alebo

b) nemá takú právomoc, ale zvyčajne udržiava v skôr spomenutom zmluvnom štáte zásoby tovaru, z ktorého pravidelne dodáva tovary v mene podniku.

(6) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku poisťovňa jedného zmluvného štátu s výnimkou zaisťovania má v druhom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, ak na území druhého zmluvného štátu vyberá poistné alebo poisťuje riziká v ňom lokalizované prostredníctvom osoby inej ako nezávislým agentom, na ktorého sa vzťahuje odsek 7.

(7) Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti. Ak sa však činnosti takých agentov vykonávajú výlučne alebo takmer výlučne v mene toho podniku a ak by podmienky ich komerčných alebo finančných vzťahov dohodnuté medzi týmto podnikom a agentom boli odlišné od podmienok dohodnutých medzi nezávislými podnikmi, nebude sa považovať za nezávislého agenta v zmysle tohto odseku.

(8) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tom druhom zmluvnom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nevytvorí sama osebe z ktorejkoľvek takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa vzťahujú na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7
Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tej stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde. Takéto odpočítanie sa však nepovolí vo vzťahu k sumám, ak nejaké sú, plateným (inak ako na náhradu skutočných výdavkov) stálou prevádzkarňou vedeniu podniku alebo inej jeho kancelárii formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb na účely využitia patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté buď vedením podniku, alebo, s výnimkou prípadu bankových podnikov, formou úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkarni. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa podobne nebudú brať do úvahy sumy účtované (iné ako náhrady skutočných nákladov) stálou prevádzkarňou vedeniu svojho podniku či inej jeho kancelárii formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za využívanie licenčných poplatkov alebo iné platby za využívanie patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté vedeniu podniku alebo za riadenie alebo, s výnimkou prípadu bankových podnikov, formou úrokov z peňazí požičaných vedeniu podniku či iným jeho kanceláriám.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak miesto skutočného vedenia podniku, ktorý prevádzkuje vodnú dopravu, je na palube lode, tak sa nachádza buď v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav lode, alebo ak taký domovský prístav nie je, tak sa nachádza v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole alebo spoločnom podnikaní alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom zmluvnom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom ten druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto zmluvnom štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

(3) Ustanovenia odseku (2) sa neuplatnia, ak výsledkom súdneho, správneho alebo iného právneho konania je právoplatné rozhodnutie o tom, že za konanie, v dôsledku ktorého boli upravené zisky podľa odseku (1), jeden z dotknutých podnikov nesie právnu zodpovednosť, a to pre podvod, hrubú nedbalosť alebo úmyselný čin.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, ktorý je skutočným vlastníkom dividend, môžu sa zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

(2) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, užívateľských („jouissance“) akcií, alebo („jouissance“) užívateľských práv, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iných príjmov, ktoré sa

zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak skutočný vlastník úrokov je rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia po vzájomnej dohode spôsob uplatňovania tohto obmedzenia.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky zo zdroja v jednom zmluvnom štáte, ktorých príjemcom a skutočným vlastníkom je druhý zmluvný štát alebo územný správny útvar alebo orgán miestnej štátnej správy druhého zmluvného štátu, alebo centrálna (národná) banka toho druhého zmluvného štátu, sú vyňaté zo zdanenia v skôr uvedenom štáte.

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

(5) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo 14.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky, bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sú úroky platené, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia po vzájomnej dohode spôsob uplatňovania tohto obmedzenia.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie a iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti a na príjmy z prenájmu lodí, lietadiel a kontajnerov.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na tú stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V tom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo 14.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, ktorého je platiteľ rezidentom. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tie licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na tú naposledy uvedenú sumu. V tom prípade sa zdaní časť platieb presahujúca túto sumu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, môžu sa zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke tých lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Zisky zo scudzenia podielu na akciovom kapitále alebo z podielu na osobnej obchodnej spoločnosti (partnership), truste alebo majetku, ktorých hodnota pozostáva priamo alebo nepriamo prevažne z nehnuteľného majetku, ktorý sa nachádza v zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte. Najmä

a) tento odsek sa nevzťahuje na spoločnosť, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo trust, ktoré nie sú spoločnosťou, osobnou obchodnou spoločnosťou (partnership) alebo trustom, podnikajúcimi v oblasti manažmentu nehnuteľností, ktorých majetok priamo či nepriamo pozostáva prevažne z nehnuteľného majetku, ktorý tá spoločnosť, osobná obchodná spoločnosť (partnership) alebo trust využíva na svoje podnikateľské činnosti.

b) Na účely tohto odseku pojem „prevažne“ vo vzťahu k vlastníctvu nehnuteľného majetku označuje hodnotu nehnuteľného majetku, ktorá presahuje 50 % súhrnnej hodnoty celkového majetku spoločnosti, osobnej obchodnej spoločnosti (partnership) alebo trustu.

(5) Zisky zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Nezávislé osobné služby

(1) Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z kvalifikovaných služieb alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte okrem prípadov, keď taký príjem možno takisto zdaniť v druhom zmluvnom štáte za týchto okolností:

a) ak má v druhom zmluvnom štáte pravidelne k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni, alebo

b) ak jeho pobyt v druhom zmluvnom štáte trvá počas obdobia alebo období, ktoré dosahujú úhrnom 183 dní alebo viac v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa končí alebo začína v príslušnom zdaňovacom období; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom plynú z činnosti vykonávanej v druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „kvalifikované služby“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Okrem ustanovení článkov 16, 18 a 19 platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno odmeny zaň prijaté zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdania iba v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak

a) príjemca sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu úhrnom 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo vyplácajú sa v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom zmluvnom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku možno odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z tých osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18
Dôchodky

(1) S výhradou ustanovení článku 19 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

(2) Napriek ustanoveniam odseku 1 dôchodky a iné platby podľa verejného systému, ktorý je súčasťou systému sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu alebo jeho nižšieho správneho útvaru alebo miestneho orgánu, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

Článok 19
Štátna služba

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom toho zmluvného štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo jeho územnému správnemu útvaru alebo orgánu miestnej štátnej správy podliehajú zdaneniu

a) len v tom zmluvnom štáte alebo

b) len v druhom zmluvnom štáte, ak sú také služby poskytované v tom zmluvnom štáte, a fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho zmluvného štátu,

1. je štátnym príslušníkom toho zmluvného štátu, alebo
2. sa rezidentom toho zmluvného štátu stala nielen z dôvodu poskytovania takých služieb.

(2) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho územný správny útvar alebo orgán miestnej štátnej správy fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo správnemu útvaru alebo orgánu miestnej štátnej správy, podlieha zdaneniu

a) len v tom zmluvnom štáte,

b) takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom toho zmluvného štátu.

(3) Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa vzťahujú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho územným správnym útvarom alebo orgánom miestnej štátnej správy.

Článok 20
Študenti

(1) Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tom zmluvnom štáte, ak také platby majú zdroj mimo toho zmluvného štátu.

(2) Pokiaľ ide o granty, štipendiá a odmeny zo zamestnania, ktoré nie sú uvedené v odseku 1, študent alebo žiak učilišťa uvedený v odseku 1 má počas štúdia alebo výcviku právo na rovnaké oslobodenia, úľavy alebo zníženia daní, aké sa poskytujú študentovi alebo žiakovi učilišťa, ktorý je rezidentom štátu, do ktorého prišiel.

Článok 21
Iné príjmy

(1) Časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdaňujú len v tom zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V tom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte a ktoré nie sú uvedené v predchádzajúcich článkoch, môžu sa tiež zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 22
Spôsob vylúčenia dvojitého zdanenia

(1) V prípade Slovenskej republiky sa dvojité zdanenie vylúči takto:

a) Slovenská republika môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa také dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť aj vo Veľkej líbyjskej arabskej ľudovej socialistickej džamáhíriji, povolí však znížiť sumu dane

vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej vo Veľkej líbyjskej arabskej ľudovej socialistickej džamáhíriji,

b) suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane platnej v Slovenskej republike, vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy vo Veľkej líbyjskej arabskej ľudovej socialistickej džamáhíriji.

(2) V prípade Veľkej líbyjskej arabskej ľudovej socialistickej džamáhírije sa dvojité zdanenie vylúči takto:

a) ak rezident Líbye dosiahol v Slovenskej republike zdaniteľné príjmy podľa ustanovení tejto zmluvy, tak Líbya vyjme také príjmy zo zdanenia podľa ustanovení nasledujúcich písmen b) a c),

b) ak rezident Líbye dosiahol v Slovenskej republike časti zdaniteľných príjmov podľa ustanovení článkov 10, 11 a 12, tak Líbya povolí zápočet na daň z príjmov toho rezidenta v sume zodpovedajúcej výške dane zaplatenej v Slovenskej republike. Takýto zápočet však nepresiahne tú časť dane, ktorá bola vypočítaná pred zápočtom súvisiacim s časťami príjmov dosiahnutých v Slovenskej republike,

c) ak v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy rezident Líbye dosiahol príjmy, ktoré boli vyňaté zo zdanenia, napriek tomu môže Líbya pri vypočítaní sumy dane zo zvyšných príjmov toho rezidenta vziať do úvahy takto vyňaté príjmy.

Článok 23
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci toho druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 vzťahuje aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

(2) Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi zmluvného štátu, nepodliehajú ani v jednom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(3) Zdaňovanie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, v tom druhom zmluvnom štáte nemôže byť nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov toho druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nemôže vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

(4) Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, tak úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného zmluvného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takého podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli s rezidentom skôr uvedeného zmluvného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné či

ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného zmluvného štátu.

(6) Ustanovenia tohto článku sa uplatnia na dane každého druhu a charakteru bez ohľadu na ustanovenia článku 2.

Článok 24
Dohodovacie konanie

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, vynasnaží sa prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní v rámci časových lehôt ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných orgánov alebo z ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25
Výmena informácií

(1) Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou, najmä pokiaľ ide o predchádzanie podvodom a daňovým únikom. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu. Ak sú však informácie pôvodne považované za tajné v poskytujúcom štáte, oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, trestným konaním alebo rozhodovaním o odvolaniach v súvislosti s daňami, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva. Tieto osoby alebo úrady použijú tie informácie len na také účely. Také informácie možno oznámiť len pri súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach. Príslušné orgány sa po vzájomnej konzultácii dohodnú na vhodných podmienkach, metódach a technikách, ktoré sa podľa okolností týkajú prípadov, v ktorých je potrebná výmena informácií, vrátane výmeny informácií ohľadom zamedzenia daňovým únikom.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zo zmluvných štátov ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo, alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré majú členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť 60 dní po dni doručenia neskoršej diplomatickej nóty potvrdzujúcej takéto schválenie. Ustanovenia tejto zmluvy sa vykonávajú v oboch štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poukázané, vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní, ktoré sa budú ukladať za akékoľvek zdaňovacie obdobia začínajúce od 1. januára roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 28

Ukončenie platnosti

(1) Táto zmluva zostane v platnosti po dobu neurčitú, pokým ju niektorý zmluvný štát nevypovie.

(2) Každý zo zmluvných štátov môže zmluvu písomne vypovedať najneskôr šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí najmenej piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať v oboch štátoch:

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poukázané, vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní v zdaňovacom období začínajúcom sa od 1. januára vrátane v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 20. februára 2009 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, arabskom jazyku a anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v jazyku anglickom.

Za Slovenskú republiku:

Ján Počiatek v. r.

Za Veľkú líbyjskú arabskú ľudovú socialistickú džamáhíriju:

Abdulhafid Mahmud Alzletni v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.